

PEŘIMOV

List pro sousedy a chalupáře

XX. ročník

Předání nového hasičského vozidla

Vážení spoluobčané, chalupáři,

máme po podzimních volbách do zastupitelstev obcí. V naší obci tři zastupitelé skončili: Dagmar Paclíková, Pavel Holec a Bohuslava Holubcová. Místo nich byli zvoleni Iva Kobrová, Jiří Hanuš a Pavel Holubec. Teď již jen zbývá na ustavující schůzi zvolit starostu a místostarostu.

Před koncem volebního období byly dokončeny dvě investiční akce. Byl opraven most před školou včetně nájzdu a 250 tisíci Kč dotovaná spojovací cesta na Mříčnou. Radost z toho, že máme od Drážek až po Mříčnou bezprašnou obalovanou cestu, kalí trochu třeba i to, že obec byla osočena z krádeže hlíny vedle cesty.

Na posvícení uspořádali hasiči vepřové hody. U restaurovaného pomníku bylo divadelním spolkem vzpomenu na padlé v první světové válce a starostka připomněla zhotovení a odhalení pomníku, který všem mužům věnoval spolek Sokola v roce 1920. Potom bylo na hřišti u Klubu předáno výjezdové jednotce SDH nové dopravní a zásahové auto Ford tranzit kombi.

Tím končí práce starého zastupitelstva. Děkuji všem členům za práci i vstřícnost při jednáních. Novému zastupitelstvu přeji hodně elánu, dobrých nápadů a zdraví.

Bohuslava Holubcová, starostka obce

Z obecního úřadu

Srdečně zveme
na **ustavující zasedání** nového zastupitelstva obce,
které se uskuteční ve čtvrtek **1. listopadu 2018 od 19 hodin** na OÚ.

Výsledky **voleb do zastupitelstva obce**, které se konaly 5. – 6. 10. 2018:

	Počet hlasů
1. Jitka Mihoková	122
2. Jiří Vejnar	112
3. Iva Kobrová	111
4. Jan Jiříšta	92
5. Ivana Hylmarová	87
6. Jiří Hanuš	69
7. <u>Pavel Holubec</u>	<u>56</u>
8. Simona Peštová	50
9. Štěpán Mihok	49
10. Pavel Fejkl	31
11. Ivana Janoušková	19

Voleb se zúčastnilo 136 z 203 voličů, tedy 67 %. Před čtyřmi lety to bylo pouze necelých 55 % voličů.

Doplňovacích **voleb do Senátu** Parlamentu ČR se v 1. kole zúčastnilo v Peřimově 125 voličů (62 %), ve 2. kole pak 34 voličů (17 %). V 1. kole získal nejvíce hlasů (41) J. Chuchlík (ANO), který však nepostoupil do 2. kola. V něm se utkala M. Tejmlová (SEN 21) a J. Zeman (ODS). Celkově zvítězil současný senátor J. Zeman, avšak v Peřimově získala M. Tejmlová 85 % hlasů.

Upozorňujeme spoluobčany, že 3. listopadu proběhne **sběr barevných pytlů** s tříděným odpadem.

Rozhovor

Paní Bohuslava Holubcová končí čtvrté a zřejmě poslední čtyřleté období ve funkci starostky obce. Připočteme-li k tomu 12 let ve funkci místostarostky, jedná se o úctyhodný výkon, plných 28 let ve vedení obce. V obou funkcích pracovala pro naši obec spolehlivě a nezištně, úkoly a problémy řešila spolu s ostatními členy zastupitelstva i dalšími spoluobčany či chalupáři v klidu a s rozvahou a dokázala si poradit i s takovými výzvami, jako byl organizačně náročný sraz rodáků, rozsáhlé rekonstrukce budov patřících obci, ale třeba i nemalý nárůst administrativy v malých obcích spojený se získáváním dotací apod. Dodejme ještě, že vzhledem k počtu preferenčních hlasů v jednotlivých volbách patřila paní starostka vždy mezi nejoblíbenější a nejrespektovanější zastupitele v naší obci.

Na závěr jejího funkčního období jsme ji proto požádali o krátké shrnutí a zhodnocení uplynulých let od roku 1990...

Po společenských a hospodářských změnách na přelomu 80. a 90. let 20. století se v Peřimově podařilo opravdu hodně. Alespoň namátkou: rekonstrukce budovy školy, klubovny a prodejny, umožnění výstavby rodinných domů a tím i postupné navýšení obyvatel Peřimova, rekonstrukce silnice, organizace spousty kulturních a společenských akcí, jako byly dva srazy rodáků a přátel Peřimova atd. Kterou z těchto akcí považujete za nejvýznamnější či nejnáročnější?

Myslím, že nejnáročnější bylo připravit celé území ke stavbě rodinných domků. Jednalo se o vyměření parcel a cest až po jejich konečné vyasfaltování, pomocí vrtů zřízení několika zdrojů vody, zajištění kanalizace a posílení zdroje elektrické energie (celkem dvakrát) včetně vedení

vysokého napětí. A nejvýznamnější byly asi ty sjezdy rodáků Peřimova. Přátelé se sejdou a mohou mimo jiné pozorovat změny v obci, no a kdo by se rád nevracel do míst svého dětství.

Přesto zůstaly některé úkoly pro příští zastupitelstva – nepodařilo se najít dalšího nájemce naší hospůdky, do budoucna může být problémem např. i neexistence spolehlivého veřejného vodovodu. Co je podle Vás v současnosti největším problémem Peřimova a hlavním úkolem do příštích let?

Věřím, že se nějaký další nájemce hospůdky zase najde, vřdyť tam je prostředí, které leckde není. S vodovodem je to těžké, neboť chybí nějaký větší vodní zdroj. A potom – vodovodní spolky do svých zdrojů vody daly již značné finanční částky v podobě nového potrubí nebo vrtů. Větším problémem v budoucnosti bude spíš kanalizace, ale to bude muset obec ještě hodně šetřit finance, aby se příliš nezadlužila.

Zažila jste ve své práci i něco veselého nebo překvapivého?

Veselého? Vzpomínám si na jednu pouť, kdy objednaný lunapark jel místo do Peřimova do Pelhřimova, ale tu naši pouť ještě stihl. A překvapivého? U dvou stavebních dotačních akcí nám stavební úřad v Jilemnici vyšel vstříc tím, že nám udělal zrychlené stavební řízení, abychom termín dotace stihli. Za to jsem byla velice vděčná. Vřdyť jsme získali přibližně 6 mil. dotací a současný účet obce je též plusový ve výši 6 mil. Kč.

Ať už dopadnou volby do místní samosprávy jakkoli, jedno je jisté: nové zastupitelstvo bude muset vybrat ze svých řad nového starostu. Co byste svému nástupci či nástupkyni do příštích let popřála?

Novému nástupci přeji hodně elánu a hodně dobrých nápadů, skvělé zastupitelstvo, které mu bude dobrou oporou, a vstřícnost od lidí, kteří se dokáží přenést přes svoje malichernosti.

Jaká jsou Vaše osobní přání a plány do příštích let?

Plánů mnoho nemám, snad jen přání, abych se mohla věnovat vnoučatům a kytičkám.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně spokojenosti do dalších let.

Nezapomeneme?

V sobotu 6. října si pietním aktem u pomníku padlých připomněli peřimovští občané sté výročí konce první světové války, konce Rakousko-uherské monarchie a vzniku naší samostatné Československé republiky. Ani pro peřimovské občany nebyl život ve svobodné zemi zadarmo. Do války postupně nastoupilo 152 peřimovských mužů, což byl téměř každý třetí. Museli přerušit svou práci, opustit své domovy, rodiny a narukovat kamsi do neznáma. Na polích i v továrnách těžce pracovaly ženy a děti, aby si zajistily alespoň něco málo na přežití. Válečnými roky je provázely hlad a bída a hlavně nejistota, zda jejich často jediný živitel rodiny, který musel narukovat do války, ještě žije. Z válečných bojišť přicházela postupně jedna smutná zpráva za druhou. Jen v tehdejším jilemnickém okrese během první světové války padlo na dva tisíce mužů. V každé obci je smutným mementem Velké války, jak byla původně první světová válka nazývána, pomník se jmény padlých. V Peřimově je na pamětní desce vyryto 24 jmen mužů, kteří padli v boji, nebo zemřeli na následky válečných útrap. Jedno jméno na pomníku však chybí. **František Fišera, čp. 120**, narozen v roce 1878, pěšák 16. setniny, 74. pěšího pluku, **zemřel před 19. červnem roku 1916**. Dvacet pět peřimovských hrdinů, položilo životy nejen za císaře pána, ale také pro naši svobodu. Na mnohých, kteří měli štěstí, válku přežili a vrátili se domů, se válečné útrapy podepsaly v podobě těžkých zranění, či podlomeného zdraví.

Při pietním aktu u pomníku v Peřimově nebyli vzpomenu ti **peřimovští legionáři**, vojáci, hrdinové, kteří bojovali za lepší zítřky během první světové války na mnoha evropských bojištích. Připomeňme si krátce jejich jména, určitě si i oni zaslouží naši úctu a uznání.

Jaroslav Ducháč, čp. 95, bojoval u Zborova. Zde byl střelen do nohy. Mnoho vytrpěl, neboť mokvajícím rána mu byla řádně ošetřena až ve Vladivostoku. Domů se vrátil lodí dlouhou cestou z Japonska přes Suezský průplav do Terstu a po pevnině do Čech. Po válce se oženil, s manželkou byli bezdětní, vzali si proto za vlastního ruského chlapce - sirotka.

Také **Adolf Jiříšta, čp. 80**, bojoval v Rusku jako legionář a domů přicestovali společně s Jaroslavem Ducháčem.

František Křížek, čp. 79, bojoval jako legionář na Sibiři. Na konci války se z Vladivostoku vydal lodí ke své domovině přes Panamský průplav. Po této strastiplné dlouhé cestě se doma věnoval své hospůdce, pekařině a údržbě sokolského sálu, který mu byl po roce 1948 zestátněn.

Legionáři **František Lukeš, čp. 73**, a **František Bubeník, čp. 91**, bojovali u Bajkalu a ani jejich návrat domu nebyl jednoduchý.

Josef Houžvička, čp. 33, **Jan Diabola, čp. 14**, **Josef Novotný, čp. 67**, a **Jaroslav Václavík, čp. 74**, se nechali zajmout na italské frontě a stali se italskými legionáři.

Ruský legionář **Jan Lukeš, čp. 75**, se dostal do přístavu Archangelsk, který leží na severu evropské části Ruska, z přístavu plul lodí kolem Skandinávie až do Francie. Zde vstoupil do Francouzské legie a bojoval u Ferronu a na jiných bojištích ve Francii.

Všichni ti to legionáři získali z bojů četná vyznamenání. **Deset jmen legionářů bylo řadu let vystaveno na čestné tabuli v přízemí školy, aby měli žáci denně na očích jména peřimovských hrdinů.**

Milan Jiříšta

Společenská kronika

Velice se omlouváme za opožděné vzpomnutí úmrtí paní **Marty Bujákové**. Zemřela 19. 3. 2018 v úctyhodném věku 95 let. Potkalo ji mnoho životních útrap, přesto se se zájmem uměla zastavit a popovídat. Uměla krásně vyšívat a šaty ušila leckteré paní z Peřimova. Byla to osobnost, na kterou se nedá zapomenout.

B. Holubcová